

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

P7_TA(2013)0545

Sprawozdanie w sprawie aspektów płci w kontekście unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie problematyki płci w odniesieniu do europejskich ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów (2013/2066(INI))

(2016/C 468/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności art. 1, 14, 15, 21, 23, 24, 25, 34 i 35,
- uwzględniając międzynarodowe przepisy dotyczące praw człowieka, w szczególności Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej; Deklarację ONZ o prawach osób należących do mniejszości narodowych lub etnicznych, religijnych i językowych przyjętą w 1992 r.; Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet; oraz Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka,
- uwzględniając europejskie konwencje w sprawie ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC); Europejską kartę społeczną i związane z nią zalecenia Europejskiego Komitetu Praw Społecznych; Konwencję ramową Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych oraz Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
- uwzględniając art. 2, 3 i 6 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 8, 9 i 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.” (COM(2011)0173) i konkluzje Rady Europejskiej z dnia 24 czerwca 2011 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Krajowe strategie integracji Romów: pierwszy etap wdrażania unijnych ram” (COM(2012)0226),
- uwzględniając wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich (COM(2013)0460),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Postępy we wdrażaniu krajowych strategii integracji Romów” (COM(2013)0454),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (COM(2008)0426),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie sytuacji kobiet romskich w UE ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie strategii UE w dziedzinie integracji Romów ⁽⁴⁾,
- uwzględniając analizę wyników badania Romów w rozbiciu na płeć, przeprowadzoną przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej i przedstawioną przez tę agencję na wniosek złożony zgodnie z art. 126 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 283.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 112.

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

- uwzględniając art.48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0349/2013),
- A. mając na uwadze, że strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010-2015 wymaga od Komisji propagowania „równości płci we wdrażaniu projektów przewodnich strategii Europa 2020” oraz że w konkluzjach Rady w sprawie unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów (NRIS) znajduje się wniosek o „uwzględnienie perspektywy płci we wszystkich obszarach polityki i działaniach na rzecz postępów w integracji Romów”;
- B. mając na uwadze, że kobiety romskie często doświadczają dyskryminacji wielokrotnej i krzyżowej ze względu na płeć i pochodzenie etniczne oraz mają często ograniczony dostęp do zatrudnienia, edukacji, opieki zdrowotnej, opieki społecznej i procesów decyzyjnych; mając na uwadze, że kobiety romskie są często ofiarami rasizmu, uprzedzeń i stereotypów, które negatywnie wpływają na ich rzeczywistą integrację;
- C. mając na uwadze, że kobiety romskie na skutek tradycji patriarchalnej i szowinizmu płciowego nie mają wolnego wyboru w zasadniczych kwestiach dotyczących ich życia, takich jak edukacja, praca, zdrowie seksualne i reprodukcyjne, a nawet małżeństwo; mając na uwadze, że dyskryminacji kobiet romskich nie można usprawiedliwiać tradycjami, lecz należy się zająć tym problemem przy jednoczesnym poszanowaniu tradycji i różnorodności;
- D. mając na uwadze, że ryzyko ubóstwa romskich kobiet jest większe niż takie samo ryzyko w odniesieniu do romskich mężczyzn, oraz że romskie rodziny mające czworo lub więcej dzieci są najbardziej zagrożone ubóstwem w UE;
- E. mając na uwadze, że powszechnie stosowane wskaźniki raczej pomijają takie problemy, jak ubóstwo pracujących, ubóstwo energetyczne, przemoc wobec kobiet i dziewcząt, ubóstwo rodzin wielodzietnych i samotnych rodziców, ubóstwo dzieci oraz społeczne wykluczenie kobiet;
- F. mając na uwadze, że starsze kobiety romskie są narażone na większe ryzyko ubóstwa ze względu na fakt, że większość z nich pracowała w gospodarce nieformalnej, bez wynagrodzenia lub zabezpieczenia społecznego;
- G. mając na uwadze, że zdecydowana większość dorosłych Romów sklasyfikowanych jako „nieaktywni” to kobiety, zaś liczba romskich kobiet w wieku produkcyjnym wykonujących pracę za wynagrodzeniem – częściowo ze względu na tradycyjny podział pracy między kobiety i mężczyzn oraz z powodu rasizmu i seksizmu na europejskich rynkach pracy – stanowi jedynie połowę liczby romskich mężczyzn w wieku produkcyjnym, przy czym liczby te są podobne w przypadku samozatrudnienia;
- H. mając na uwadze, że dane pochodzące z wszystkich państw pokazują, że kobiety romskie doświadczają dotkliwych form wykluczenia w dziedzinie zatrudnienia, a także dyskryminacji w miejscu pracy, podczas szukania pracy lub jej wykonywania; mając na uwadze, że kobiety romskie są także wykluczone z gospodarki formalnej i napotykają trudności ze względu na ograniczone możliwości edukacji, nieodpowiednie warunki mieszkaniowe, niskiej jakości opiekę zdrowotną, tradycyjny podział ról między kobietami a mężczyznami i ogólną marginalizację, a także ze względu na dyskryminowanie przez społeczności stanowiące większość; mając na uwadze, że krajowe sprawozdania z wdrażania unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów (NRIS) nie skupiają się odpowiednio na kwestii równouprawnienia płci;
- I. mając na uwadze, że na obszarach wiejskich w niekorzystnym położeniu matkom w rodzinach wielodzietnych i samotnym matkom jest zdecydowanie trudniej pracować poza domem i z dala od rodzin;
- J. mając na uwadze, że wskaźnik umiejętności czytania i pisanie oraz wyniki kształcenia kobiet romskich są o wiele gorsze niż podobne wskaźniki i wyniki zarówno romskich mężczyzn, jak i nieromskich kobiet, oraz że większość romskich dziewcząt przedwcześnie kończy naukę, a duży ich odsetek w ogóle nie uczęszcza do szkoły;
- K. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy ma negatywny wpływ na zdrowie i dobrostan romskich kobiet, pogarszając ich długotrwałą, godną ubolewania sytuację, zważywszy że ponad jedna czwarta wszystkich romskich kobiet musiała ograniczyć codzienne czynności z powodu problemów zdrowotnych;

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

- L. mając na uwadze, że nieprzestrzeganie kompleksowych praw seksualnych i reprodukcyjnych, w tym antykoncepcji, stanowi przeszkodę dla wzmocnienia pozycji kobiet romskich i równouprawnienia płci oraz prowadzi do nieplanowanych ciąży, także wśród nastolatek, co prowadzi do przerwania nauki i pozbawia kobiety i dziewczęta możliwości podjęcia pracy; mając na uwadze, że wczesne macierzyństwo są w dużej mierze spowodowane brakiem odpowiedniego dostępu do usług opieki społecznej oraz nieodpowiednią strukturą opieki zdrowotnej, która nie jest dostosowana do potrzeb kobiet romskich;
- M. mając na uwadze, że romskie kobiety ze względu na ich niski status społeczno-ekonomiczny i dyskryminację w opiece zdrowotnej nie są świadome większości swoich praw i korzystają z usług medycznych w znacznie mniejszym zakresie niż większość ludności;
- N. mając na uwadze, że romskie kobiety i dziewczęta w sposób nieproporcjonalnie częsty cierpią na ciężkie choroby, w tym HIV/AIDS, lecz programy profilaktyczne dla nich są powszechnie niedofinansowane i nie są traktowane priorytetowo, a dostępność badań przesiewowych pozostaje niska;
- O. mając na uwadze, że skrajne ubóstwo, brak równouprawnienia płci oraz przejawy wewnętrznej dyskryminacji powodują, że kobiety romskie są w większym stopniu narażone na stanie się ofiarami handlu ludźmi, prostytucji, przemocy domowej i wyzysku, a jednocześnie napotykać one dodatkowe przeszkody w dostępie do ochrony;
- P. mając na uwadze, że ogromna liczba kobiet romskich pada ofiarą przemocy domowej z rąk swoich mężów, teściów i innych członków rodziny; mając na uwadze, że znacząca większość przypadków stosowania przemocy i naruszeń praw człowieka wobec kobiet romskich nie jest zgłaszana ze względu na to, że przemoc wobec kobiet jest wciąż akceptowana w społeczeństwach patriarchalnych jako legalne sprawowanie władzy, ale także ze względu na to, że sprawcy przemocy wobec kobiet są rzadko pociągani do odpowiedzialności za swoje czyny, co zraża kobiety do szukania pomocy prawnej;
- Q. mając na uwadze, że akty przemocy wobec kobiet romskich są często popełniane przez organy władzy we wszystkich państwach członkowskich UE, przejawiające się głęboką dyskryminacją i wyraźnym naruszeniem europejskiej konwencji praw człowieka mogących przybierać różnorakie postacie, takie jak gromadzenie i przechowywanie w rejestrach danych o dzieciach romskich i dorosłej ludności romskiej wyłącznie ze względu na pochodzenie etniczne lub też eksmitowanie setek ludzi bez zaoferowania im żadnego odpowiedniego mieszkania zastępczego lub wsparcia, co jest działaniem godnym potępienia i bezdusznym, całkowicie sprzecznym z międzynarodowymi zobowiązaniami państw członkowskich w dziedzinie praw człowieka;
- R. mając na uwadze, że na wszystkich instytucjach UE i państwach członkowskich spoczywa odpowiedzialność za eliminowanie przemocy wobec kobiet i dziewcząt, a także za ukrócenie bezkarności i postawienie przed sądem sprawców przestępstw z nienawiści, osób nawołujących do nienawiści oraz winnych dyskryminacji i przemocy wobec kobiet i dziewcząt romskich;
- S. mając na uwadze, że dyrektywa Rady 2000/43/WE zakazuje dyskryminacji ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne; mając na uwadze, że Komisja wszczęła około 30 postępowań w sprawie naruszenia zobowiązań państw członkowskich UE z powodu niewłaściwej transpozycji dyrektywy o równości rasowej do prawa krajowego;
1. podkreśla, że NRIS muszą być ukierunkowane wzmocnienie pozycji kobiet romskich, tak aby mogły one objąć kontrolę nad własnym życiem, stając się widocznym motorem zmian w swoich społecznościach i zabierając głos, aby wywrzeć wpływ na strategie polityczne i programy, które ich dotyczą, a także muszą być ukierunkowane na poprawę odporności społeczno-ekonomicznej romskich kobiet, tj. ich zdolności dostosowania się do szybko zmieniającego się otoczenia gospodarczego poprzez oszczędzanie i zapobieganie spadkowi dochodów;
2. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie okresowe Komisji⁽¹⁾ i wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich z dnia 26 czerwca 2013 r.⁽²⁾, w którym szczególnie nacisk położono na dostęp do zatrudnienia, mieszkań, kształcenia i opieki zdrowotnej, i wezwano państwa członkowskie do podjęcia działań pozytywnych i uwzględnienia strategii integracji Romów w ramach walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym;

⁽¹⁾ COM(2012)0226.

⁽²⁾ COM(2013)0460.

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

3. wzywa te państwa członkowskie, które w ramach europejskiego semestru otrzymały dodatkowo konkretne zalecenia dotyczące kwestii związanych z sytuacją Romów, do szybkiego wdrożenia tych zaleceń oraz do walki z dyskryminacją, między innymi w miejscu pracy, do zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji romskich, w proces decyzyjny, a także do wykorzystywania nie tylko funduszy unijnych, lecz również funduszy krajowych i innych na rzecz wypełniania zobowiązań zawartych w krajowych strategiach integracji Romów (NRIS);
4. wyraża ubolewanie, że pomimo przyjętej w 2006 r. rezolucji w sprawie sytuacji kobiet romskich oraz opracowanych przez Radę 10 wspólnych podstawowych zasad dotyczących integracji Romów, z których jedna dotyczy świadomości problematyki równego statusu płci, europejscy i krajowi politycy wciąż praktycznie nie zajęli się kwestią szczególnego narażenia kobiet romskich i kobiet należących do społeczności wędrownych;
5. podkreśla, że skuteczność unijnych ram dotyczących NRIS można by znacznie poprawić dzięki większemu zaangażowaniu Komisji, z racji jej potencjału w zakresie poprawy jakości regulacji i innych instrumentów, wspomagania większej spójności strategii politycznych i promowania nadrzędnych celów wspomnianych ram;
6. wzywa państwa członkowskie do opracowania krajowych planów działania w czterech najbardziej priorytetowych dziedzinach: opieka zdrowotna, zakwaterowanie, zatrudnienie i edukacja, z uwzględnieniem konkretnych założeń i celów, finansowania, wskaźników i harmonogramu realizacji; wzywa także do przeprowadzenia oceny postępów poprzez weryfikację wyników wdrażania;
7. wzywa rządy i władze lokalne państw członkowskich do włączenia kobiet romskich za pośrednictwem organizacji kobiecych, romskich organizacji pozarządowych oraz odpowiednich zainteresowanych stron w przygotowywanie, wdrażanie, ocenę i monitorowanie NRIS oraz w tworzenie powiązań między organami odpowiedzialnymi za równouprawnienie, organizacjami zajmującymi się prawami kobiet a strategiami włączenia społecznego; wzywa Komisję do rozwiązania w spójny sposób problemu równouprawnienia płci podczas wdrażania strategii Europa 2020 i krajowych programów reform;
8. wzywa Komisję do przedstawienia schematu procesu integracji Romów w UE obejmującego osiągnięcia, cele oraz szczególne środki służące ich realizacji, a także do przedstawienia aktualnego stanu wdrażania środków i kolejnych kroków;
9. wzywa państwa członkowskie do zwalczania problemu segregacji przestrzennej, przymusowych eksmisji i bezdomności wśród mężczyzn i kobiet romskich oraz do opracowania skutecznej i przejrzystej polityki mieszkaniowej;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, aby prawa podstawowe romskich kobiet i dzieci były przestrzegane oraz – również za pomocą kampanii uświadamiających – aby kobiety i dziewczynki romskie były świadome przysługujących im praw w ramach obowiązującego prawodawstwa krajowego dotyczącego równouprawnienia płci i dyskryminacji ze względu na płeć, aby zwalczać patriarchalne tradycje i szowinizm płciowy;
11. wzywa Komisję, by doprecyzowała instytucjonalny podział zadań i obowiązków pomiędzy zaangażowanymi organizacjami, forami i organami oraz by jasno określiła rolę tych podmiotów – takich jak grupa zadaniowa WE ds. Romów, sieć krajowych punktów kontaktowych, platforma europejska na rzecz integracji Romów, Agencja Praw Podstawowych UE oraz jej grupa robocza ad hoc ds. integracji Romów – w nadzorowaniu, kontrolowaniu i koordynowaniu unijnych ram dotyczących NRIS;
12. wzywa Komisję, by wspierała NRIS poprzez poszukiwanie wspólnych, porównywalnych i wiarygodnych wskaźników oraz opracowanie zestawu wskaźników dotyczących integracji Romów w UE, tak aby przedstawić jasne i jednoznaczne wyniki, dzięki którym będzie można zmierzyć postępy i sprostać wymogowi skutecznego monitorowania;
13. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, aby środki oszczędnościowe nie miały nieproporcjonalnie dużego wpływu na kobiety romskie i należące do społeczności wędrownych oraz aby decyzje budżetowe opierały się na zasadach dotyczących praw człowieka;
14. zwraca się do Komisji o ponaglenie państw członkowskich, aby w swoich krajowych strategiach przedstawiły wskaźniki określające rezultaty, wartości wyjściowe i główne cele liczbowe w odniesieniu do najważniejszych obszarów priorytetowych, co posłuży za punkt wyjścia do mierzenia postępów;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zadbały o gromadzenie we wszystkich systemach administracyjnych danych segregowanych według kryterium płci i pochodzenia etnicznego oraz o wykorzystywanie tych danych do opracowania strategii politycznych; podkreśla, że gromadzenie danych musi się odbywać zgodnie z odpowiednimi zasadami dotyczącymi praw człowieka;

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

16. wzywa państwa członkowskie, by zgodnie ze zobowiązaniami zapisanymi w polityce krajowej przeznaczyły odpowiednie środki finansowe na realizację NRIS, a także by strategię na rzecz integracji znalazły odzwierciedlenie w krajowej polityce budżetowej;

17. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by ustanowiły odpowiednie ramy dla konsultacji, wzajemnej nauki oraz wymiany doświadczeń między decydentami politycznymi a organizacjami romskimi, a także by rozpoczęły zorganizowany dialog w celu włączenia organizacji romskich i organizacji pozarządowych do procesu planowania, wdrażania, monitorowania i oceny europejskich, krajowych i lokalnych strategii integracji Romów;

18. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia równych praw obywatelskich oraz równego dostępu do opieki zdrowotnej, kształcenia, zatrudnienia i warunków mieszkaniowych, przy jednoczesnym poszanowaniu praw człowieka, niedyskryminacji i kompatybilności z wędrownym trybem życia w stosownych przypadkach;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zawarły w umowach o partnerstwie instrumenty zintegrowanych inwestycji terytorialnych i rozwoju lokalnego kierowane przez społeczność, wykorzystywały je w odniesieniu do słabo rozwiniętych mikroregionów i regionów najbardziej potrzebujących, a także by uwzględniły rozwój lokalny kierowany przez społeczność w zestawie opracowywanych programów operacyjnych;

20. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zadbała o to, aby określone i kompleksowe przepisy zapobiegające dyskryminacji były przyjmowane i wdrażane zgodnie ze standardami międzynarodowymi i europejskimi we wszystkich państwach członkowskich, zapewniając przygotowanie organów odpowiedzialnych za walkę z dyskryminacją do propagowania równego traktowania i mechanizmów składania skarg dostępnych dla kobiet i dziewcząt romskich;

21. wzywa państwa członkowskie do położenia w strategiach krajowych większego nacisku na terytorialny charakter włączenia społecznego oraz do skupienia się na najbardziej potrzebujących mikroregionach za pomocą całościowych i zintegrowanych programów rozwoju;

22. wzywa państwa członkowskie, by skupiły się także na miejskim wymiarze polityki spójności, zwracając szczególną uwagę na miasta, które są niewspółmiernie dotknięte nierównościami społecznymi – takimi jak bezrobocie, wykluczenie społeczne czy polaryzacja – oraz aby pomagały im w rozwijaniu infrastruktury, by wykorzystać ich potencjalny wkład we wzrost gospodarczy, a także umocnić powiązania pomiędzy obszarami miejskimi i wiejskimi w celu promowania rozwoju sprzyjającego integracji społecznej;

23. wzywa państwa członkowskie do lepszego uwzględniania aspektu płci przy wdrażaniu NRIS dzięki zastosowaniu podejścia opartego na równouprawnieniu płci do wszystkich strategii politycznych i praktyk dotyczących kobiet romskich oraz do połączenia ich wdrażania z istniejącymi strategiami w zakresie równouprawnienia, określając wyraźne cele, w szczególności takie jak eliminacja różnic w wynagrodzeniach i świadczeniach emerytalnych kobiet i mężczyzn w społecznościach romskich i likwidacja przemocy wobec kobiet i dziewczynek, oraz podejmując konkretne działania w tym celu;

24. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, by włączyć do NRIS szczególne środki dotyczące praw kobiet i uwzględniania aspektu płci oraz aby uwzględniały one perspektywę płci oraz sytuację w zakresie dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie i dyskryminacji krzyżowej, których doświadczają kobiety romskie w szczególności w zakresie zatrudnienia, warunków mieszkaniowych i edukacji, oraz by w ocenie i corocznej kontroli przeprowadzanych przez Komisję Europejską, a w szczególności Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej, uwzględnić prawa kobiet i perspektywę równości płci w każdej sekcji NRIS; domaga się, by te wyniki były przedstawiane Parlamentowi Europejskiemu;

25. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, aby szczególne prawa i potrzeby kobiet romskich znalazły odzwierciedlenie w NRIS, oraz do opracowania konkretnych wskaźników ich wdrażania, prowadzenia działań następczych i ich monitorowania, np. w oparciu o wskaźnik rozwoju uwzględniający płeć (GDI) Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP), który zwraca uwagę na aspekty takie jak długie życie w dobrym zdrowiu, wiedza i godne warunki życia, wskaźnik zaangażowania społecznego (GEM) obejmujący np. udział w życiu politycznym i politycznych procesach decyzyjnych, udział w gospodarce i gospodarczych procesach decyzyjnych oraz kontrolę nad zasobami gospodarczymi; wzywa Komisję i państwa członkowskie do sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci jako jednego z narzędzi uwzględniania aspektu płci;

26. wzywa państwa członkowskie do opracowania krajowych ram monitorowania i oceny NRIS, obejmujących aspekty takie jak monitorowanie budżetu i oraz inne formy monitorowania przez społeczeństwo obywatelskie (przez krajowe organizacje pozarządowe, sieci organizacji pozarządowych lub organizacje parasolowe), ocena ekspertów (dokonywana przez niezależnych ekspertów posiadających sprawdzoną wiedzę specjalistyczną w tej dziedzinie) oraz monitorowanie administracyjne;

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przy opracowywaniu specjalnych środków w ramach NRIS przeprowadzały oceny wpływu z uwzględnieniem aspektu płci;
28. wzywa Komisję do wprowadzenia skuteczniejszych instrumentów pomiaru rzeczywistej sytuacji społeczno-ekonomicznej romskich kobiet, np. poprzez włączenie ilościowego oszacowania „ekonomii życia” oraz uznanie sektora gospodarki nieformalnej w projekcie „Wyjść poza PKB”; ponadto wzywa Komisję do opracowania i monitorowania wskaźników dotyczących NRIS uwzględniających aspekty płci i politykę włączenia społecznego;
29. zachęca organizacje pozarządowe działające w tej dziedzinie w państwach członkowskich do opracowania zindywidualizowanych planów działania mających na celu pomaganie kobietom i młodzieży w znalezieniu pracy, udzielanie porad psychologicznych, aby zachęcić ludność romską do udziału w kształceniu i szkoleniu zawodowym oraz do rozpoznania swoich osobistych umiejętności i zdolności, aby zwiększać włączenie społeczne na rynku pracy; do działania jako pośrednicy między podmiotami oferującymi szkolenia służące zdobyciu lub zmianie kwalifikacji oraz pracodawcami a kobietami romskimi/ludnością romską; do promowania edukacji kobiet i dziewcząt romskich poprzez przyznawanie pomocy finansowej i stypendiów, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady równości szans, ponieważ powszechnie wiadomo, że dziewczęta zawierają związki małżeńskie wcześniej niż chłopcy;
30. wzywa państwa członkowskie do wyraźnego nakierowania przyjmowanych środków na romskie kobiety znajdujące się w sytuacji skrajnego ubóstwa społeczno-ekonomicznego oraz do równoczesnego skupienia się na grupach ryzyka poprzez przeciwdziałanie ubożeniu i radzenie sobie z tym zjawiskiem;
31. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia liczby i widoczności programów na rzecz Romów i społeczności wędrownych, a także zwiększenia liczby beneficjentów wśród Romów i społeczności wędrownych, w tym szczególnego wspierania organizacji Romów i społeczności wędrownych, które działają na rzecz wzmocnienia pozycji kobiet, oraz do udostępniania funduszy strukturalnych organizacjom pozarządowym;
32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania mechanizmów finansowych mających na celu wspieranie społeczeństwa obywatelskiego i społeczności w monitorowaniu polityki włączenia społecznego, inicjatyw i projektów dotyczących kobiet romskich i kobiet należących do społeczności wędrownych;
33. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia do unijnego procesu integracji Romów celu polegającego na ograniczeniu ubóstwa dzieci, do uwzględnienia praw dzieci w środkach włączenia społecznego, do monitorowania postępów pod względem ubóstwa dzieci, a także do określenia i opracowania priorytetowych działań w tym zakresie;
34. podkreśla, że należy zapobiegać marginalizacji od wczesnego dzieciństwa; uważa, że zasadnicze znaczenie ma przyjęcie podejścia skierowanego do poszczególnych pokoleń kobiet, aby położyć kres przenoszeniu ubóstwa z pokolenia na pokolenie;
35. wzywa państwa członkowskie do włączenia do NRIS skrojonych na miarę programów aktywnego włączenia romskich kobiet w rynek pracy poprzez zapewnienie kobietom i dziewczętom romskim dostępu do wysokiej jakości programów edukacyjnych i udostępnienie im kształcenia ustawicznego, aby umożliwić zdobycie poszukiwanych na rynku kwalifikacji; wzywa państwa członkowskie, aby włączyły do horyzontalnych celów wszystkich priorytetowych dziedzin NRIS celów polegających na budowaniu potencjału kobiet romskich i umocnieniu ich pozycji poprzez wspieranie aktywnego udziału kobiet romskich w życiu społecznym na szczeblu lokalnym, krajowym i europejskim;
36. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia środków działania pozytywnego, aby ułatwić romskim kobietom i mężczyznom dostęp do miejsc pracy w administracji publicznej;
37. wzywa państwa członkowskie do opracowania specjalnych środków ukierunkowanych na rodziny wielodzietne (z czwórką lub większą liczbą dzieci), a także gospodarstwa domowe prowadzone przez samotnych rodziców, ułatwiających wejście na rynek pracy, przewidujących uzgodnienia w zakresie dostosowanej do indywidualnych potrzeb opieki społecznej, poszerzających dostęp do placówek opieki nad dziećmi, zapewniających integrację romskich dzieci w lokalnych szkołach i placówkach opieki nad dziećmi oraz dających pełny i równy dostęp do edukacji obowiązkowej, co pomoże przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu i powstawaniu gett;
38. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia równego dostępu do wysokiej jakości i dostępnych finansowo placówek opieki nad dziećmi oraz placówek edukacji wczesnoszkolnej, usług w zakresie wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci oraz edukacji dzieci romskich opartej na partnerskiej współpracy z rodzicami, aby ponownie wprowadzić cele barcelońskie w zakresie opieki nad dziećmi i rozwinąć łatwo dostępne, finansowo przystępne i wysokiej jakości usługi opieki przez cały okres życia;
39. wzywa państwa członkowskie do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków, aby zapobiegać zwalnianiu pracownic w czasie ciąży lub urlopu macierzyńskiego oraz do rozważenia możliwości uznania okresu wychowywania dzieci za okres liczący się do celów świadczeń emerytalnych;

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

40. wzywa państwa członkowskie do zbadania przeszkód utrudniających kobietom romskim samozatrudnienie, do umożliwienia dostępnej, szybkiej i niedrożej rejestracji romskich kobiet prowadzących przedsiębiorstwa oraz do rozwinięcia systemów mikropożyczek na zakładanie nowych małych przedsiębiorstw i przeznaczonych dla przedsiębiorców, o prostych, przyjaznych dla przedsiębiorcy procedurach administracyjnych obejmujących pomoc techniczną i środki wspierające oraz specjalne licencje uznające pracę sezonową lub tymczasową za „pracę za wynagrodzeniem”, uprawniającą do świadczeń z systemu zabezpieczeń społecznych; zachęca państwa członkowskie i władze lokalne do uruchomienia europejskiego instrumentu mikrofinansowego na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego;

41. wzywa państwa członkowskie, by opracowały ukierunkowane środki zorientowane na integrację w dziedzinie wsparcia dla osób bezrobotnych (np. kształcenie w celu zmiany kwalifikacji, tworzenie miejsc pracy i pośrednictwo pracy poprzez dotowanie wynagrodzeń, wsparcie systemu opieki społecznej, ulgi podatkowe itp.) – zamiast jak obecnie niemal wyłącznie skupiać się na programach prac publicznych;

42. wzywa do wspierania i promowania zawodowej integracji ludności romskiej; stwierdza, że w celu odpowiedniego stosowania usług i środków oraz rozwijania procesów kierowania rozwojem zawodowym przez urzędy pracy należy zatrudniać asystentów i pracowników o pochodzeniu romskim zajmujących się konkretnymi sprawami;

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do utworzenia specjalnego systemu mentoringu i wsparcia w zakresie kształcenia poprzez świadczenie w ramach społeczności usług edukacyjnych i społecznych na rzecz młodzieży romskiej od wczesnego dzieciństwa do uniwersytetu, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii związanych z płcią;

44. zwraca się do państw członkowskich o pełne wykorzystanie możliwości w ramach funduszy strukturalnych, zwłaszcza Europejskiego Funduszu Społecznego, aby poprawić sytuację Romów w zakresie edukacji i zatrudnienia oraz dać im prawdziwą szansę na włączenie społeczne i uniknięcie ubóstwa, którego wskaźniki są nadal wysokie; wzywa państwa członkowskie do regularnego monitorowania postępów, zwłaszcza w odniesieniu do edukacji i szkolenia młodych Romów, a w szczególności kobiet;

45. zachęca państwa członkowskie do zwalczania stereotypów, aby zapobiegać piętnowaniu tej grupy etnicznej, co zniechęca pracodawców do zatrudniania ludności romskiej i prowadzi do dyskryminacji w administracji publicznej i szkołach, a także ma negatywny wpływ na relacje z władzami i poszukiwanie pracy;

46. ponownie podkreśla, że braki edukacyjne Romów mają ważny wymiar płciowy, ponieważ z danych wynika, że średnio 68 % kobiet romskich potrafi czytać i pisać, podczas gdy wśród mężczyzn odsetek ten wynosi 81 %, oraz że współczynnik skolaryzacji dziewcząt romskich na poziomie edukacji podstawowej wynosi jedynie 64 %, a podobnie dzieje się w odniesieniu do uczestnictwa w programach podnoszenia kwalifikacji zawodowych; zauważa jednak, że istnieją duże rozbieżności w powyższych danych statystycznych między państwami członkowskimi;

47. wzywa państwa członkowskie do opracowania specjalnych programów, aby zapewnić kontynuację nauki przez romskie dziewczęta i młode kobiety, zarówno na szczeblu podstawowym, jak i średnim i wyższym, a także do wprowadzenia specjalnych środków aby wspierać w szczególności nieprzerwanie nauki, dotując ich wchodzenie na rynek pracy oraz zapewniając szkolenia zawodowe; ponadto wzywa państwa członkowskie i Komisję do uwzględnienia tych środków przy koordynowaniu i ocenie NRIS;

48. wzywa państwa członkowskie do opracowania strategii przeciwdziałania dyskryminacji, aby zapobiegać rasistowskiemu zachowaniu w sferze publicznej, w szczególności na rynku pracy, i potępiać takie zachowanie, dbając o ścisłe przestrzeganie praw romskich kobiet i mężczyzn na rynku pracy;

49. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby inwestowały zasoby w zachęcanie osób uczących się w sposób nietradycyjny do kontynuowania edukacji oraz aby wspierały organizacje pozarządowe i programy, których celem jest wzmocnienie integracji osób uczących się w sposób nietradycyjny poprzez kształcenie i programy edukacyjne dla osób dorosłych;

50. wzywa państwa członkowskie do promowania sieci studentów romskich, wzmocnienia solidarności między nimi, zwiększania widoczności przypadków osób odnoszących sukcesy oraz przezwyciężenia izolacji romskich studentów;

51. wzywa państwa członkowskie, by zachęcały romskie rodziny do udziału w życiu szkolnym, do oceniania szkół, w których uczą się romskie dzieci i młodzież, oraz do wprowadzenia wszelkich niezbędnych zmian zapewniających integrację na płaszczyźnie edukacji oraz możliwość zdobywania osiągnięć przez wszystkich; podkreśla, że potrzebne są szczególne środki na rzecz romskich dziewcząt, oparte na przypadkach osób odnoszących sukcesy potwierdzone przez społeczność akademicką;

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

52. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przeznaczanie środków na budowę szkół, przedszkoli i żłobków o większej ilości miejsc, tak aby romskie dzieci mogły brać udział w zajęciach szkolnych wraz z innymi, nieromskimi dziećmi i aby nie spotykały się z dyskryminacją i pomijaniem w trakcie procesu edukacji ani odrzuceniem przez nauczycieli ze względu na pochodzenie etniczne;

53. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia programów systematycznego szkolenia w zakresie uwrażliwiania na kwestie płci i uwarunkowań kulturowych dla podmiotów świadczących usługi socjalne i usługi w zakresie opieki zdrowotnej;

54. podkreśla, że edukacja dziewcząt romskich pomaga w poprawie życia społeczności romskiej na różne sposoby, ponieważ jest to m.in. warunek decydujący o poprawie możliwości zatrudnienia kobiet romskich, ułatwiający im dostęp do rynku pracy i dający pewną stabilność dochodów, a także mający kluczowe znaczenie dla wychodzenia z ubóstwa i przewycięzania wykluczenia społecznego; zauważa ponadto, że uzupełnianie wiedzy nauczycieli o kulturze Romów pomaga ograniczać zjawisko wykluczenia społecznego; dlatego wzywa państwa członkowskie do zwalczania segregacji, do zadbania o większą dostępność edukacji oraz o poprawę jej zdolności integracyjnych, a także do zapewnienia metod nauczania uwzględniających aspekty kulturowe, co obejmuje asystentów szkolnych pochodzenia romskiego oraz zaangażowanie rodziców w życie szkoły, jednocześnie traktując priorytetowo poprawę kwalifikacji zawodowych z myślą o dopasowaniu ich do zapotrzebowania na rynku pracy;

55. wzywa Komisję i państwa członkowskie do określenia kobiet romskich jako wyraźnej grupy docelowej w inicjatywach z zakresu opieki zdrowotnej, zwłaszcza w odniesieniu do chorób, które są wyraźnie powiązane z kobiecym układem hormonalnym lub ubóstwem, takich jak osteoporoza, schorzenia mięśniowo-szkieletowe i choroby ośrodkowego układu nerwowego; ponadto zachęca do zapewnienia pełnej dostępności badań przesiewowych i profilaktycznych w kierunku nowotworów piersi i szyjki macicy, włącznie ze szczepieniami przeciwko wirusowi brodawczaka ludzkiego, a także do dążenia do objęcia opieką zdrowotną kobiet w ciąży już w pierwszych trzech miesiącach ciąży;

56. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia dostępu do opieki zdrowotnej, w szczególności poprzez udział organizacji pozarządowych kobiet romskich w pracach nad przygotowaniem, wdrażaniem i oceną programów w dziedzinie opieki zdrowotnej, tak aby kobiety i dziewczęta romskie mogły dokonywać własnych wyborów co do życia seksualnego, zdrowia i macierzyństwa poprzez promowanie planowania rodziny, udostępnienie pełnej gamy usług opieki zdrowotnej w dziedzinie zdrowia seksualnego, oraz poprzez ochronę dzieci i nastolatków przed wykorzystywaniem seksualnym i wczesnym zawieraniem małżeństw, zapobiegając śmiertelności noworodków i matek oraz zjawisku przymusowej sterylizacji;

57. wzywa państwa członkowskie do ułatwienia i propagowania zrównoważonego pod względem płci udziału wspólnot romskich w opracowywaniu, wdrażaniu, monitorowaniu i ocenie programów profilaktyki, leczenia, opieki i wsparcia, a także w ograniczaniu stygmatyzacji i dyskryminacji w systemie opieki zdrowotnej;

58. wzywa państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do opracowania i wdrożenia strategii politycznych zapewniających wszystkim kobietom romskim, także tym pochodzącym z najbardziej wykluczonych społeczności, dostęp do usług podstawowej opieki zdrowotnej, pomocy lekarskiej w przypadkach nagłych oraz profilaktyki zdrowotnej; wzywa także do organizowania skierowanych do pracowników służby zdrowia działań edukacyjnych służących zwalczaniu uprzedzeń wobec Romów;

59. wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie pośredniej i bezpośredniej dyskryminacji kobiet romskich przy korzystaniu z praw podstawowych i dostępie do usług użyteczności publicznej, do zakazania i ścigania przejawów takiej dyskryminacji, a także do zapobiegania wszelkim innym formom dyskryminacji; podkreśla znaczenie, jakie ma prowadzenie kampanii uświadamiających, by zwalczać dyskryminację i rasistowskie stereotypy wobec Romów, a w szczególności kobiet romskich;

60. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uznania Romów, a w szczególności kobiet romskich, za szczególną grupę docelową programów operacyjnych i programów rozwoju obszarów wiejskich w kolejnym okresie programowania;

61. wzywa Komisję do opublikowania sprawozdania z oceny wdrożenia dyrektywy Rady 2000/43/EC w każdym państwie członkowskim; wzywa także Komisję do opracowania konkretnych zaleceń dla każdego państwa członkowskiego z myślą o objęciu ramami dyrektywy również wymiaru płci;

Wtorek, 10 grudnia 2013 r.

62. wzywa Radę do osiągnięcia porozumienia w sprawie dyrektywy dotyczącej równego traktowania i wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, aby zdelegalizować dyskryminację na każdym tle i dyskryminację wielokrotną we wszystkich sferach życia; wzywa także wszystkie instytucje UE do zadbania o to, aby dyskryminacja krzyżowa została objęta przepisami niniejszej dyrektywy;

63. wzywa państwa członkowskie do zajęcia się wszelkimi formami przemocy wobec kobiet, takimi jak przemoc domowa, wykorzystywanie seksualne i handel ludźmi, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet romskich, oraz do wspierania ofiar poprzez włączenie do NRIS szczególnych celów w zakresie walki z handlem kobietami romskimi oraz poprzez zapewnienie odpowiednich środków na odpowiednie usługi użyteczności publicznej oraz poprzez udzielanie pomocy również w ramach podstawowych usług, takich jak system opieki zdrowotnej, organizacje pracownicze i system edukacji; zwraca się ponadto do Komisji o wsparcie tych inicjatyw rządowych i inicjatyw społeczeństwa obywatelskiego dotyczących tych problemów, gwarantując jednocześnie przestrzeganie praw podstawowych ofiar;

64. wzywa państwa członkowskie do współpracy z kobietami romskimi przy projektowaniu strategii służących wzmocnieniu ich pozycji i uwzględniających ich wielowymiarową tożsamość oraz do promowania działań przeciwstawiających się stereotypom płciowym, obejmujących zarówno kobiety i mężczyzn, jak i dziewczęta i chłopcy;

65. zauważa, że aranżowane małżeństwa, małżeństwa dzieci i małżeństwa z przymusu to wciąż szeroko rozpowszechnione „tradycyjne praktyki”; podkreśla, że te praktyki stanowią pogwałcenie praw człowieka i mają nie tylko znaczący wpływ na zdrowie romskich dziewcząt, zwiększając zagrożenie komplikacjami podczas ciąży i porodu, ale także narażają dziewczęta na nadużycia seksualne i wykorzystywanie oraz przekreślają ich szanse na zdobycie edukacji i zatrudnienia;

66. wzywa państwa członkowskie, aby ratyfikowały i wdrożyły konwencję Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi, a także aby w pełni transponowały postanowienia dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar⁽¹⁾, w szczególności poprzez ulepszenie sposobów identyfikacji, zwiększenie ochrony oraz niesionej pomocy, w szczególności w odniesieniu do dzieci;

67. zwraca się do państw członkowskich i Komisji, by opracowały na szczeblu europejskim rozwiązania problemów dotyczących ludności romskiej, uwzględniając prawo do swobodnego przemieszczania się, przysługujące tej ludności jako obywatelkom i obywatelom europejskim, oraz konieczność współpracy między państwami członkowskimi, aby rozwiązać problemy, z jakimi boryka się ta grupa etniczna;

68. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania wymiany informacji i dobrych praktyk w odniesieniu do integracji kobiet romskich we wszystkich sferach życia społecznego;

69. zaleca państwom członkowskim, aby podjęły odpowiednie działania mające na celu przerwanie praktyki oddawania młodych kobiet romskich w aranżowane małżeństwa, co uwłacza ich godności;

70. wzywa państwa członkowskie do pilnego zajęcia się potrzebami starszych kobiet romskich, które są jedną z najbardziej narażonych grup, ponieważ nie mają wystarczających dochodów i w miarę starzenia się wymagają długoterminowej opieki zdrowotnej;

71. wzywa Komisję, by uruchomiła kompleksową strategię zwalczania przemocy wobec kobiet, zgodnie z apelami Parlamentu zawartymi w szeregu rezolucji; zwraca się do Komisji o dostarczenie narzędzi prawnych, w tym europejskiej dyrektywy w sprawie zwalczania przemocy ze względu na płeć;

72. wzywa do promowania i rozwijania języka romskiego i kultury romskiej, tworzenia struktur administracyjnych zajmujących się sprawami ludności romskiej oraz do wzmocnienia polityki dotyczącej ludności romskiej i jej wdrażania, a także do większego zaangażowania we współpracę międzynarodową związaną z kwestiami dotyczącymi ludności romskiej;

73. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s.1.